TOVERI
(THE COMRADE)

The organ of the Finnish workers in the Western States. The only Finnish Daily in the West. Published Daily, except Sunday, at Astoria, Oregon, by the Western Workmen's Publishing Society.

Office Seventh and Commercial St., Opposite Post Office.
Phone: Office 365, Editorial Dep't 832
Post Office Address:
TOVERI, Box 99, Astoria, Ore.

EDITORIAL STAFF
Elis Sulkanen, Managing Editor, Sulo Syvänen, Alex Sevo, Toivo A. Johnson, A. N. Koskela.

Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the Post Office at Astoria, Oregon, under the Act of March 3, 1879.

Yhdysvaltain ja Venäjän kauppavaihto

Taannottain ilmotettiin hallituksen taholta virallisesti, että valtiodepartmentti on poistanut rahojen lähettämistä Venäjälle rajottavat esteet, siten tehden mahdolliseksi käytännössä toteuttaa valtiodepartmentin muutamia kuukausia aikaisemmin antaman julistuksen, jossa yksityisille Yhdysvaltain kansalaisille annetaan oikeus omalla vastuullaan kaupankäyntiin Venäjän kanssa. Tästä voisi luulla, että esteetön kaupankäynti Neuvosto-Venäjän kanssa nyt on mahdollista kenelle tahansa. Näin ei asia kuitenkaan ole.

Samaan aikaan nimittäin ilmotetaan, että rahastondepartmentti asetuksellaan kieltää Venäjän kultaharkkojen ja kultarahan vastaanoton Yhdysvaltain rahapajoissa. Tämä määräys tekee kaupankäynnin Venäjän kanssa mahdottomaksi, sillä se merkitsee sitä, että Venäjä ei voi maksaa kullalla tavaroista, joita kipeästi tarvitsee ja joita tässä maassa on riittävästi ulkomaista kauppaa varten. Kansainvälinen kullanvaihto nimittäin tapahtuu rahapajan välityksellä, koska kulta on virallisesti punnittava ja leimattava tai myntättävä rahaksi. Tämä menettely takaa kauppiaalle, että hän on saanut oikean määrän kultaa maksuksi tavaroistaan. Ilman tätä takuuta, kansainvälinen kauppa ei ole mahdollinen.

Yhdellä ainoalla tempulla siis rahastondepartmentti tekee kaupankäynnin Venäjän kanssa mahdottomaksi. Määräystä puolustetaan sillä tekosyyllä, että Yhdysvaltain hallitus ei voi taata onko Neuvosto-Venäjän tasavallalla todellista omistusoikeutta sen hallussa olevaan kultaan. Voisi sattua esimerkiksi siteu, että ulkomaiset tsaarihallituksen velkojat — etupäässä Ranska — jättäisivät pidätysvaatimuksen, vaatien kultaa maksuksi tsaarihallituksen veloista!

Tämmöinen selitys on tietysti keksitty tekosyy, kun muuta pätevää syytä ei voida esittää tuon omavaltaisen määräyksen puolustukseksi. Neuvosto-Venäjällä oleva kulta ei ole tsaarihallituksen kultaa, koska sellaista hallitusta ei ole olemassakaan. Ja milloin on vallankumouksellinen hallitus missään maassa ottanut vastuulleen kukistetun hallituksen velat? Jollekin ulkomaiselle hallitukselle annettava laina tehdään sillä edellytyksellä, että luotetaan rahaa lainaavan hallituksen lujuuteen tai luotetaan sen pysyvän luotettavissa käsissä. Miksikä muuten rahamailmassa seurataan mielenkiinnolla sellaisiakin tapauksia kuin Eetelä-Amerikan pikkuvaltioiden vallankumouksia? Minkä tähden suurvallat muuten lähettäisivät sotalaivojaan ja sotajoukkojaankin suojelemaan "kansalaistensa" — se on rahanlainaajiensa — etuja sellaisiin maihin kuin esimerkiksi Haitiin, vallankumouksia tukahuttamaan? Samaa on yritetty Venäjään nähden suuressa mittakaavassa. Ranskan kiihkeä halu sekaantua Venäjän asioihin johtuu samasta syystä. Sitäpaitsi suurissa yhteiskunnallisissa mullistuksissa aina on tapahtunut suuria pakkoluovutuksia ja omaisuuksien siirtoja. Puhumattakaan Ranskan suuresta vallankumouksesta, tarvitsee vain mainita Yhdysvaltain etelävaltioiden orjanomistajien pakkoluovuttaminen, sillä pakkoluovutettiinhan heidän omaisuuttaan silloin kun neekeriorjat vapautettiin. Ja jos yleensä lähdetään ottamaan selvää suurien omaisuuksien synnystä, niin havaitaan että omistusoikeus niihin on kyseenalainen, koskapa alkuperäisesti omaisuudet on väkivaltaisin keinoin pakkoluovutettu, jopa suoranaisesti rosvottukin.

Rahojen lähettämistä Venäjälle rajottavien esteiden poistaminen edellyttää vain sitä, että yksityiset kauppiaat voivat rajotetussa määrässä tehdä kauppaa omalla vastuullaan Venäjän kanssa, se on, ostaa Venäjän tuotteita, mutta tavarain vienti Venäjälle on edelleen Venäjän lähimpiä tarpeita vastaavassa määrässä estetty.

KENRAALI HOFFMANN NEUVOMASSA LIITTOLAISIA

Kolme pitkää vuotta ovat mailman imperialistit yrittäneet kukistaa Venäjän neuvostohallitusta, mutta turhaan. Joissakin piireissä näytään jo tulleen sellaiseen vakaumukseen, että sitä ei aseellisin voimin voidakaan kukistaa, mutta niin ei ajattele saksalainen kenraali Wilhelm Hoffmann, joka näytteli niin töykeän röyhkeätä osaa rauhanneuvotteluissa Brest-Litovskissa Venäjän ja Saksan välillä. Hän on varma, että ententen aseelliset joukot voivat marssia Moskovaan ja tietystikin myöskin kukistaa neuvostohallituksen. Berliinissä ilmestyvän venäläisen päivälehden "Rul"in haastaattelijalle on Hoffmann sanonut:

Bolshevismi on mailman probleemi, jonka voivat ratkaista vain suurvallat yhdessä toimien aseellisen sekaantumisen avulla. Kansainvälisen armeijan, jota johtaisi Pershing, Joffre tai Foch, pitäisi vallata ensin Pietari ja sitten marssia Moskovaan, jonka täytyy kukistua hyvin varustetun ja kykenevien upseerien johtaman armeijan tehdessä hyökkäyksen sitä vastaan.

Moskovan valtaus merkitseisi Leninin ja Trotskin vallasta suistumista, ja kaikki neuvostohallituksen jäsenet pyytäisivät silloin suojaa matkalleen mennessään lyhintä tietä unholaan. Venäläiset työläiset varmaan jättäisivät nykyiset johtajansa heti kun näkisivät merkkejä siitä, että he tulevat kukistumaan (?) (Jota kai todistaa jo yksin sekin, että he ovat kolme vuotta urhoollisesti, kaikkensa uhraten taistelleet neuvostohalltuksen puolesta. — Toim.) Moskovalle on puhuttava Brest-Litovskin, eikä Lontoon kieltä. . . . . .

Trotskin ollessa Venäjän sotakomissaarina yksikään armeijassa palvelevista miehistä ei voi nousta valtaan. Ei voi tulla kysymykseenkään uuden Napoleonin ilmestyminen Venäjällä. . . . . Ei ole mitään muuta keinoa jälellä kuin aseellinen interventio suurvaltain taholta".

Kenraali Hoffmann sanoi, että Saksan armeijan johto myöhemmin käsitti vaaran, joka oli uhkaamassa bolshevikkien taholta ja itäisen armeijan johdolle annettiin suunnitelma jota noudattaen sen piti kukistaa bolshevismi, mutta tapahtumat alkoivat silloin seurata niin nopeassa tahdissa toinen toistaan ja tilanne länsirintamallakin kävi niin kriitilliseksi, että tuo puuha kokonaan raukesi.

Kenraaali Hoffmann ei ota lainkaan laskuissaan lukuun yhtä tekijää, jolla kuitenkin loppujen lopuksi on ratkaiseva vaikutus Venäjän kysymystä selviteltäessä ja se on liittolaismaiden työväestö. Ei ole epäilystäkään siitä, etteikö aseellisen intervention politiikkaa olisi Venäjään nähden jo sovellutettu laajemmassa mittakaavassa, jolleivät sitä olisi estäneet juuri liittolaismaiden työläiset. Mutta herra Hoffmann kaiketi niin ahkerasti on hääräillyt Saksan riistäjien suojeluskuntien järjestämispuuhassa, ettei ole joutanut lehdistä lukemaan millä lailla työläiset liittolaismaissa ovat suhtautuneet saalistajiensa interventiopuuhiin ja niinpä hän tekeekin johtopäätelmiä, joilta puuttuu kokonaan tosioloihin perustuva pohja.

PROSTITUTSIONISTA

Porvarillisen mailman sukupuolielämän tympäisevimpänä, sen kehuttua sivistystä todellakin kuvaavana ilmiönä, on ammattihaureus, prostitutsiooni.

Luokkien syntyessä antoi yksityisomistusoikeus kaikille tavaran luonteen, määritellen kaiken raha-arvossa. Siten rakkauselämäkin vajosi sellaiseksi. Yksiavioisuudesta tuli molemminpuolisten taloudellisten tarkoitusperien vuoksi kauppasopimuksellinen suhde, jonka sisältönä oli prostitutsioonimainen rakkaus tukuttain, kun julkinen ammattihaureus, n.s. tavallinen prostitutsiooni oli sitä vain vähittäin. Tavaraperinnön suvun hallussa säilymiseksi tahtoi lain säädäntö, lasten hyödyn nimessä, pitää koossa tuollaista luonnotonta aviosuhdetta, yksiavioisuutta. Tästä johtui, että tällaisen avioliiton ukkosenjohdattimeksi on sosiaalisena rinnakkaisilmiönä muodostunut toiselta puolen prostitutsioori ja toiselta puolen vakituisten rakastajain olemassaolo.

Vasta taloudellisen kehityksen kapitalistisella asteella on edelläesitetynlainen prostitutsiooni saanut joukkoluonteen, koska silloin, mikäli suinkin vain oli mahdollista, ihmisen työn tulokset, kauneusarvot, kunnia ja omatunto, muutettiin punnittavaksi ja rahassa mitattaviksi esinearvoina.

Pikkutuottajain proletarisoitumisessa ja köyhtymisessä; naisten vetämisessä tehtaisiin, joissa niitten pakkotyövankilan rasituksesta suoritetaan mitättömät korvaukset; kapitalismin murskaamain perimätapaisten avioliittojen perhemuotojen hävittämisessä ovat syyt prostitutsioonin tavattomaan laajuuteen kapitalistisissa oloissa.

Köyhyyden vaikutuksesta kaupalliseen rakkauteen jo esikapitalistisellakin ajalla, 1700-luvulla, osottivat sen aikaiset lausunnot siitä, että vain harvat tytöt ilman muuta vajosivat paheeseen, mutta heitä ajoi siihen asteettain tahi äkkiä epätoivoinen taloudellinen puute, koska päivänansiolla oli mahdotonta elää. Vuosisadan lopulla vaikutti naisten jalkineitten, vaatteiten ja parturin toimialan siirtyminen miesten käsiin yhä pahentavammin asiantilaan.

Kaikki tutkijat ovat yleensä samaa mieltä, että prostitutsiooni on ollut seuraus tuotannollisen talousmuodon kehityksessä. Alkuaikainen erikoislaatuinen vapaanrakkauden muoto ei kuitenkaan ole ollut ammattimaista hurjastelua. Kaikkialla on prostitutsiooni likeisessä yhteydessä kaupunkielämän kanssa. Nykyajan tilasto on vahvistanut vastaansanomattomaksi tosiasiaksi puutteen.

Jo ennakkoluuloton porvarillinen lääketieteilijä I. Blochs vaatii perinpohjaista taloudellista uudistusta, todetessaan että su kupuolielämä on kiinteässä yhteydessä sellaisten sosiaalisten kysymysten kanssa, kuin ovat väestön keskittyminen kaupunkeihin, tuotannon suurteollisuudeksi muuttuminen, olemassaolon taistelun kärjistyneisyys, avioijän kohoaminen, pikkutuottajain häviäminen ja taloudellisessa suhteessa epäitsenäisten henkilöitten luvun lisääntyminen. Suurinta osaa näyttelee kaiken lisäksi lasten työvoiman käyttö, sekä erittäin alhainen naisten työn hävitys. Tämä pakottaa usein täysikasvuisia ja tyttöjä harjottamaan prostitutsioonia sivuelinkeinonaan. Kapitalistiset liikkeenharjoittajat nojaavatkin taloudellisissa laskelmissaan tähän tosiasiaan, vieläpä välistä julkean kyynillisesti nimenomaan osottavat naisille tuota keinoa ansiotulojensa täydentämiseksi.

Viktor Hugo runoissaan varottaa loukkaamasta langennutta naista. Kuka tietää, mitkä taakat ovat sortaneet heikon sielun; ken tietää, kuinka monia vuorokausia hän on saanut taistella kaupunkia vastaan. Jalokivi ennen lankeemustansa muuttuu tunkion täytteeksi sen jälkeen. Syyt lankeevat päällesi, sinä rikkauksien, keltaisen kullan omistaja.

Prostitutsiooniin kuuluvana kiinteänä osana on tämän yhteiskunnallinen säännöstely reglementoiminen — tämä siveetön laitos, joka räikeästi ilmentää porvarillisen valtion luonnetta, joka tunnustaa olemassaolonsa tärkeimmäksi perustaksi satojen tuhansien naisten häpeällisen ruumiillisen ja siveellisen turmelemisen. Kuvaavana "sivistys" valtiolle on tämä licentia stupre, poliisin kirjoihin vieminen, jonka perusteella haureuden harjoittaminen on luvallista noitten n. s. "siveydenvalvojain", poliisien, alituisen valvonnan alaisuudessa noudattamalla kaikenlaisia ohjeita, kieltoja, pakkomääräyksiä, lääkärintarkastuksineen ja lääkkeellisine pakkohoitoineen.

Päämäärä, jolla porvaristo on puolustanut säännöstelyään veneristen tautien muka vastustamiseksi, on jäänyt saavuttamatta; päinvastoin se on vaan laajentanut prostitutsioonin terveydelle vaarallisemmaksi kuin vapaana ollessa. Prostitutsioonin yhteydessä venerisistä taudeista kiinteimmin liittyneenä on m.m. syfilis, kuppa. Tästä nykyajan ihmiskunnan kauheasta kirouksesta saadaan olla kiitollisia kapialismille.

"Kuinka kevyeltä ja vapaalta tuntuukaan ajatella, että vanhan ajan historiassa on ollut aika, jolloin kuppaa ei ole ollut lainkaan olemassa, että verrattuna kupan olemassaolon aikaan edellinen on ollut verrattomasti pitempi ja että jos kääntää katseensa tulevaisuuteen, kupan historia osottautuu meille pelkäksi europalaiseen sivistykseen kuuluvaksi ilmiöksi", sanoo Blochs. Kuppa on uuden ajan sivistyksen erikoistauti, ilmeten ensi kertaa viidennellätoista vuosisadalla. Aivan voittokulkunsa alusta alkaen on kapitalismi onnellistuttanut Europan väestön kupalla. Kapitalismin kuolinhetki myöskin vapauttaa ihmiskunnan tästä sivistyksen häpeätahrasta. Kommunismin toteutuessa häviävät myöskin prostitutsioonin yhteyteen kuuluvat tämän veneriset seuralaiset.

Paitsi prostitutsionia harjottavia naisia, ovat itse omistavat luokat pahimpia taudin levittäjiä. Viimeaikaiset tilastot osottavat sukupuolitautien leviävän enimmäkseen kauppiaiden, ylioppilaiden ja salaisten prostituoitujen keskuudessa; huomattavasti vähemmän työläisten ja sotilaiden joukossa. Siis syyllisinä ovat juuri nuo "virallisesti" "perheen" säilyttämisen hyväksi nykyisen yhteiskuntajärjestelmän säilyttämisen puolesta peistä taittavat kerrokset.

Porvarilliset vallankumoukselliset valtaan päästessään ovat koettaneet omine keinoineen taistella ammattihaureutta vastaan. Sellaisia ovat olleet Ranskan suuren vallankumouksen aikaiset Jakobinit. N. s. shaumetistit, johtajansa Pariisin prokuraattorin Pierre Chaumetten mukaan nimitetyt, vaativat "tasavaltaisten hyveitten" t. s. lujan perhe-elämän, yksinkertaisten elintapojen ja ankaran siveellisyyden noudattamista. Chaumette tarttui tulisella hehkulla "Pariisin puhdistamiseen" käsiksi: hävittämään prostituoitujen kohtauspaikkoja, pelihelvettejä ja porttoloita aina kaduilla pidättelemisiin asti. Tämä ajojahti saavutti sellaisia määriä, joita ei konsanaan ennen ole porvarillisen järjestelmän aikana nähty. Kun mitkään ankaruustoimenpiteet eivät auttaneet, päätti kaupungin neuvosto hävittää kokonaan porttolat ja avoimen prostitutsionin mitä säälimättömimmällä ahdistelulla. Mutta kun ei itse pahan alkujuuriin, taloudelliseen epätasaisuuteen, käyty kiinni, niin olivat kaikki toimenpiteet tuomitut luhistumaan. Historioitsijain esitysten mukaan saavutti Chaumette vain prostituoitujen kaikkonemisen kaukaisille syrjänurkille, ja että nämä yhdessä käyttäjäinsä kanssa siirtyivät taantumusten puolelle. Pappis- ja kuningasmielisten mielenosotuksissa "anarkistista" kaupunginhallitusta vastaan olivat suurimpina hälyn nostajina juuri viimeksimainitut.

Chaumette ei suinkaan itse ollut ahdasmielinen intoilija. Vapaa avioliitto, solmittuna "auringon kasvojen edessä" ilman kirkon sekaantumista ja kaupungin kirjoihin luetteloimista, oli hänen silmissään siveellisesti yhtä arvokas kuin laillisin muodoin päätetty liitto.

Vasta proletariaatin vallankumous voi menestyksellä taistella prostitutsionia vastaan, koska se ei rajotu pinnalliseen puhdistukseen, ulkopuolisten ilmiöiden tukahduttamiseen, vaan käy pahan alkusyihin käsiksi muodostamalla kokonaan toiseksi yhteiskunnallisen järjestelmän. Riistännän ja köyhyyden häviämistä seuraa mukana myöskin itse prostitutsionin katoaminen. Kommunismi ei tule tuntemaan prostitutsionia, tätä luokkayhteiskunnan kirousta, joka on johtanut mittaamattomiin onnettomuuksiin kapitalismin vallitessa, samoin kuin sitä ei ole tuntenut alkuaikainenkaan yhteiskuntamuoto.

YHTEISKUNNALLISIA JA VALTIOLLISIA VIRTAUKSIA ULKOMAILLA

Kansainliiton Geneven kokous

Ruotsalainen puoluetoveri C. N. Carleson kirjottaa "Politikenissa" valtiollisesta tilanteesta seuraavaa:

Kansojenliiton sisäiset, parantumattomat perusviat, esim. sen täydellinen riippuvaisuus voittajavalloista, käyvät perin selvään ilmi mainitun liiton edustajiston neuvotteluista Genevessä. Tiedot kertovat, katkerista keskusteluista, mikä ei olekaan ihme, kun asioita tarkemmin tarkastaa.

Armenian kysymyksen tullessa esille ehdottaa belgialainen Lafontaine sitä varten muodostettavaksi erityistä komiteaa. Silloin vaatii imperialisti Balfour, että, koska mainittu kysymys on Kansojen liiton yleiseen toimintaan kuuluva, on parasta antaa toimivalta yhdelle ainoalle kansalle, johonka oikeistososialisti Viviani lisää, että Liitto on voimaton siksi, ettei sillä ole asevoimaa. Samainen Viviani on valmis tuomitsemaan aseellisen "bolshevistisen" vallankumouksen, asestetun Neuvostovallan, joka on rauhantöillään aina osottanut puolustavansa kansojen vapaata itsemääräämisoikeutta. Hänen selityksensä osottaa, ettei Liiton siveellinen voima riitä, koska koko laitos on suurvaltojen valtiotaidon keinotekoinen tuote. Siten myönnetään, että Kansojen liitto ei koskaan ole ollut eikä tule olemaan mikään itsenäinen tekijä kansainvälisessä politiikassa, koska sen on turvauduttava jonkun vallan tai valtaryhmän apuun tehdäkseen päätöksistään täyttä totta. Lopuksi ei Vivianilla ollut muuta keinoa kuin hyväntahtoisesti vedota hallituksiin, että lopettaisivat Armenian verilöylyt. Mutta alituisen eripuraisuuden raatelema Entente ei voi Armeniassa tehdä mitään: yhtävähän kuin se kykeni estämään tapahtumien välttämätöntä kehitystä etelä-Venäjällä.

Geneven kokous valittelee voimattomuuttaan ja sen voivotus kohoo taivaaseen asti. Mutta on tehtävä joku päätös, sanoo Nansen, sillä muuten näyttää siltä kuin "ei Kansojen liitto tekisi yhtään mitään." Balfour kutsuu Mustafa Kemalia — Turkin vallan jäännösten hallitsijaa — pelkäksi ryöväripäällikköksi; sama rehentelevä puhetapa (puhetapa) siis jota Englannin imperialistit, etenkin Churchillin ryhmä, niin mielellään käyttää Neuvosto-Venäjästä. — Hetken kuluttua alottaa Viviani jälleen valituksensa: "Älkäämme herran tähden näyttäkö, että Kansojenliitto on aivan voimaton osakunta valtioiden opistossa!" Mitä ajattelevatkaan kansat kokouksesta, joka alkaa ja jatkuu tällaisen rähinän merkeissä. Mitä hyvää siitä voidaan odottaa? Voidaanko luottaa sen hyviin aikeisiin. Kun Lafontaine siunatuksi lopuksi ehdotti "liittoarmeijaa", s.t.s. taantumuksellista Europan "järjestyksen" ylläpitäjää, sen perustelun nojalla, "ettei aseistariisumisen hetki vielä ole koittanut" — mailmansodasta huolimatta! Mutta tämänlaisen "demokratian" mielestä on kyllä aika hajottaa kaikki köyhälistön sotilaallista puolustusta tarkottavat joukot.

Niin petymme sen kokouksen tunnustuksen kuullessa, josta piti tulla mailmanrauhan vahva varustus, ja jonka päätösten tulee — kaiken lisäksi — liiton sääntöjen mukaan olla yksimieliset. Rauhan sijaan sai mailma uudet Puolan valtiopäivät, joiden maine on surullisen kuuluisa. Keinotellaan perustamalla lukemattomia alakomiteoja; ei vähempää kuin kolme sellaista perustettiin käsittelemään liittoon pyrkivien uusien pikkuvaltojen, näitten ententen luomien, keskenään eripuraisten pikkupuskien anomuksia."

On mahdotonta, että kansojen eduskunta voisi saada aikaan edes rauhaa eri kansojen välille, sillä tämä ulkonainen rauha on sangen riippuvainen eri valtioiden sisäisestä tilasta, joka nykyään on kaikkea muuta kuin rauhallinen. Tämä surkea "mailmaneduskunnan" irvikuva, jossa vain toinen puoli mailmaa on edustettuna, vähentää omaa vaikutustaan sillä, että se antaa liittoneuvostolle, joka pääasiallisesti on kokoonpantu ententen jäsenistä, toimivallan siirtomaihin nähden. Se merkitsee taas sitä, että alusmaat uudestaan joutuvat suurvaltojen anastuspyyteitten uhreiksi. Ja niin syntyy uusia riitakysymyksiä, joista voi olla arvaamattomia seurauksia. Siirtomaakysymyksestä johtuu mieleen sotaajan havojen parantaminen. Siitä on myös odotettavissa uusia kiistanaiheita. Olemme jälleen palaamassa ennen sotaa vallinneisiin taloudellisiin olosuhteisiin, jotka vievät sotaan, kuten kauppakateuteen ja -kilpailuun. Ja kun ne kerran vallitsevat, ei ole enää puhetta yhteiskunnan uudistamisesta ja sosialismi kärsii surkean haaksirikon, jolleivät kansat nyt kykene hävittämään vanhaa ja uutta riistopolitiikkaa. Eräs, joka varottavasti puhuu tällaisesta tulevaisuudesta, on muuten porvarillinen valtiomies, italialainen Tittoni, sairaan liiton jäsen hänkin. Hän pitää pääasiana raaka-aineitten oikeudenmukaista jakoa ja pelkää muuten jouduttavan taloudelliseen taisteluun raaka-ainelähteistä, siirtomaista. Saksa on jo kääntynyt Kansojenliiton puoleen saadaksen sen kautta jotain määräämisvaltaa entisten siirtomaittensa tulevaisuuden suhteen.

Joka taholta kasaantuu siis vaikeuksia, joita ei voida ratkaista kapitalistisen yhteiskuntajärjestyksen ahtaissa ja epävarmoissa puitteissa. Ja niitä tuntevat oikeistososialistit voivansa tehdä näissä yhä vaikeammissa ja sekavammissa oloissa? Myönnytyssopimusten näivetystauti on himmentänyt heidän näkönsä ja lamauttanut heidän kättensä voiman. Mihin ovatkaan nämä ainekset joutumassa! Suomen ruotsalaiset lehdet ylistävät Brantingin esitystä Ahvenanmaan kysymyksessä "lupauksena siitä, että Ruotsin sosialidemokratialla on kansallisia, ruotsalaisia pyrintöjä" (huom.!) Voi ymmärtää, että porvaristo luottaa jälleen tulevaisuuteensa, kun sillä on apuna Branting tai joku Camille Huysmans, joka on saapunut Berliiniin saadakseen saksalaisten ja puolalaisten oikeistososialistien välillä sopimuksen Schlesian kysymyksessä. Tästä näkyy yhä selvemmin, että koko tuo rappiolle joutunut reformismi on ratkaisevasti asettunut mainion porvarillisen "paikkaustyön" taantumukselliseen vanaveteen.

Tehtaitten valtaamisyrityksiä Ranskassa

"Daily Heraldin" Pariisin erikoiskirjeenvaihtaja kertoo lehdelleen lähettämässään kirjeessä, kuinka tehtaiden valtaamishalu alkaa tarttua Italian työläisistä ranskalaisiin. Tästä päättäen kuulostaa siltä kuin Ranskankin maaperä alkaisi muuttua otolliseksi samanlaisille työväen virtauksille kuin mitä viime aikoina on ollut havaittavissa Italian työväen keskuudessa. Nämä tehtaiden valtaamisyritykset eivät tosin Ranskassa ole vielä saaneet niin vakavaa luonnetta kuin mitä ne ovat saaneet Italiassa, mutta joka tapauksessa on alku siihen suuntaan jo tapahtunut ja jollei Ranskassa ryhdytä ajoissa torjumaan yhä lisääntyvää työttömyyttä vastaan, niin pelättävissä on, että samanlaiset tapaukset kuin joku aika sitten sattui Italiassa, muuttuvat yleisluontoisiksi myöskin Ranskassa.

"Daily Heraldin" kirjeenvaihtajan kuvaus eräästä tällaisesta tapauksesta, joka sattui lähellä Pariisia sijaitsevassa Bleriotin tehtaissa, on omansa valaisemaan mihin suuntaan ollaan menossa tässäkin suhteessa. Marraskuulla sattui nimittäin näiden tehtaiden edustalla tapaus, joka todistaa, että tehtaiden valtaamishalu on todella tarttunut italialaisilta ranskalaisiin. Silloin kokoontui nim. Bleriotin tehtaiden edustalle sankka työläisjoukko tarkoituksella vallata mainitut tehtaat. Edellisellä viikolla oli nimittäin tunnettu lentokonetehtailija M. Bleriot sanonut töistä irti kaikki työläiset, luvultaan 1,300, jotka olivat olleet töissä hänen tehtaissaan. Syynä tähän erottamiseen sanoi hän olevan sen, ettei hallitus ole vielä maksanut hänen tehtaissaan valmistamia sotatarpeita, joten hänellä ei ole enää pääomaa, millä jatkaisi toimintaa.

Työläiset, jotka olivat olleet työttöminä jo toukok. 14 p:stä alkaen, pitivät marrask. 1 p:n aamulla kokouksen kaupungintalolla Suresnesissa, jossa juuri Bleriotin tehtaat sijaitsevat, ja iltapäivällä läksivät työläiset sankoin joukoin marssimaan tehtaita kohti tarkoituksella vallata tehtaat omiin käsiinsä, kuten Italian metallityöläiset ovat tehneet.

Tieto heidän aikeistaan oli silminnähtävästi levinnyt viranomaisten korviin, sillä kun työläiset saapuivat Bleriotin tehtaiden porteille, huomasivat he, että niitä vartioivat poliisit. Puoli tuntia kestäneen kilvaan keskustelun jälkeen lähetettiin lähetystö Bleriotin puheille, joka lupasi 48 tunnin sisällä antaa vastauksen neuvotteluistaan hallituksen kanssa.

Mielenosottajat suostuivat tähän ja läksivät koteihinsa. Vahvasti varustettu poliisivoima ja kaupungin kaartit, jotka olivat komennetut paikalle, eivät näinollen olleet tilaisuudessa käyttämään aseitaan työläisiä vastaan, kun mitään vakavampaa häiriötä ei sattunut. Iltapäivällä oli täysin rauhallista, mutta siitä huolimatta oli tehtaiden portteja asetettu vartioimaan joukko santarmeja.

— Chicagolaisten ammattiunionistien ilmotetaan suunnittelevan "miljoonan dollarin" osuustoiminnallisen pankin perustamista Chicagoon. Tämä on kolmas tällainen pankkisuunnitelma mitä Yhdysvaltain unionistien taholta on ilmotettu lyhyen ajan sisällä. Chicagolaiset unionistit hiljattain lähettivät suuren määrän varojaan talletettavaksi Nonpartisan Liiton perustamaan valtion pankkiin Pohjois-Dakotaan.

S. S. OSASTOILLE

Valitessanne virkailijoita alkavalle vuodelle muistakaa että kirjallisuuskomitea on jokaisessa osastossa kaikista toimikunnista tärkein. Valitkaa siis tähän tärkeimpään toimikuntaan tovereita joilla on sekä intoa että kykyä toimia työväenliikkeen eteen.

Useasti valitaan toimiin henkilöitä välittämättä lainkaan pystyvätkö he täyttämään sen toimen johonka he valitaan. Jos kirjallisuuskomiteaan valitaan tällä tavalla jäsenet, on varmaa, että semmoinen menettely rankaisee pian itsensä.

OSASTON TOIMINTA RAPPEUTUU

kaikkialla siellä missä eivät osaston nerokkaimmat lehtien ja kirjallisuuden levittäjät ole kirjallisuuskomiteassa.

Siispä tähän tärkeimpään toimeen siihen parhaiten kykenevät ja se merkitsee koko osastonne toiminnan elpymistä, sillä se on toimikunta joka levittää sosialistista valistusta. Se innostuttaa joukkoja. — LEVITYSOSASTO.

VENÄJÄLTÄ

TILANNE DONIN HIILIKAIVOKSILLA.

Pietarin "Pravdan" marrask. 24 p:n numerossa on julkaistu Trotskin kehoitus avustamaan Donin kaivostyöläisiä, jotka Trotskin kuvauksen mukaan työskentelevät sietämättömissä olosuhteissa. Työläiset saavat riittämättömän elintarveannoksensa varsin epäsäännöllisesti. Heiltä puuttuu liina- ja pitovaatteita. Nykyään me olemme, sanotaan kehoituksessa, suoriutuneet tärkeimmästä sotarintamasta. Lämmitysainekysymys on nyt asetettava päiväjärjestykseen pääkysymykseksi. Donin kaivostyöläisistä riippuu rautateiden, tehtaiden, kaupunkien ja maaseudun kohtalo. On huolehdittava työläisten vaatetuksesta, meidän ei ole sallittava, että he jalkineiden ja pukimien puutteessa paleltuisivat. Ei ole myöskään sallittava Donin työläisten laskeutuma kaivoksiin nälkäisinä. Kohtakaan vielä maa ei voi elää kylläisyydessä, mutta Venäjän työläisten ja talonpoikien on annettava hiilikaivostyöläisille kaikki mitä he suinkin voivat.

TUONTI VENÄJÄLLE.

Viime aikoina on Venäjälle alkanut saapua tavaroita ulkomailta. Niinpä on saapunut lyijyä ja kivihiiltä Tanskasta, ja Ruotsista ja Virosta saapuu edelleenkin huomattavia määriä paltoja.

Saksasta tilattu 5,000 veturia.

Rostan levittämän tiedon mukaan on Saksan tehtaista tilattu m. m. 5,000 veturia, joista jo osa on lähetetty.

TROTSKI ELINTARVERINTAMASTA.

Pietarin "Pravda" marrask. 24 p:llä kertoo, että Trotski Harkovin kommunistipuolueen osaston kokouksessa pitämässään puheessa lausui m. m.: Nykyään meillä ei ole ainoatakaan levähdyshetkeä ihaillaksemme saavutettujen voittojemme tuloksia. Meidän on suoritettava suuria tehtäviä elintarverintamalla. On tehtävä hyökkäysretki köyhyyttä, nälkää ja kulkutauteja vastaan. Tärkein rintama taloudellisessa taistelussamme on hiilikaivosteollisuuden alalla. Tänne on lähetettävä parhaat järjestäjävoimat, tänne tullaan lähettämään myöskin eteläiseltä ja lounaiselta sotarintamalta työläisiä.

— "Työn arvo on vain työvoiman arvon järjetön ilmaisu." Tästä johtuu että työn arvon täytyy aina olla pienemmän kuin sen arvotuotteen. Tämän ymmärtää helposti, kun vain ottaa huomioon sen, että kapitalisti antaa työvoiman olla työssä päivittäin aina kauemmin kuin mitä on tarpeen sen oman arvon uudistamiseen.

Olettakaamme, että 12 tuntia työssä olevan työvoiman arvo olisi 3 markkaa ja se tarvitsisi tuon arvon uudistamiseen 6 tuptia. Tästä johtuu että sen arvo on todellisuudessa 6 markkaa, koska se toimii 12 tuntia ja sen arvontuote ei ole riippuvainen sen omasta arvosta, vaan sen toiminnan kestämisajasta. Näin olemme tulleet siihen luonnottomaan tulokseen, että työllä, joka luo 6 mkn arvon, onkin vain 3 mkn arvo. Tämän mukaan on siis 3 markan arvo vain työpäivän maksetun osan arvo, s.t.s. 6-tuntisen työpäivän arvo, vaikka se esiintyykin kapitalistisen omanvoiton tähden koko 12-tuntisen työpäivän hintana. Siis tämän esimerkin mukaan riistää kapitalisti puolet työläisen työstä, vaikka työpalkka sokaisee työläisen silmät niin että hänestä tuntuu, että hän saa palkassaan koko työvoimansa arvon.

Moskovan Pravda julkaisee t. k. 16 p:n numerossaan Leninin allekirjoittaman työ- ja puolustusneuvoston määräyksen, jolla Venäjän siviilivirasto velvoitetaan armeijaa varten luovuttamaan kaikki sinellit. Henkilölle, jolla ei ole muuta lämmintä päällysvaatetta, on sinellin sijaan annettava jokin lämmin vaatekappale.

Kannattakaa niitä liikkeitä, jotka ilmottavat Toverissa!